

บทที่ 5

ความคิดเห็นของผู้อาศัยในชุมชนแมควที่มีต่อมหาวิทยาลัยพายัพ

5.1 ความคิดเห็นของชาวบ้านที่มีต่อมหาวิทยาลัยพายัพ

จากแบบสอบถามโดยคำถามปลายเปิด เพื่อถามความคิดเห็นของชาวบ้านในชุมชนที่มีต่อมหาวิทยาลัยพายัพ พบว่า ส่วนใหญ่ชาวบ้านมีความคิดเห็นต่อการที่มีมหาวิทยาลัยมาตั้งอยู่ในบริเวณชุมชนแมควค่อนข้างดี โดยเฉพาะบ้านแมควมีความเห็นว่าดีร้อยละ 100 รองลงมาคือบ้านมอญ และบ้านหนองป่าครั่งร้อยละ 96.2 และร้อยละ 94.4 ตามลำดับ (ดูในตารางที่ 54) เหตุผลที่ตอบว่าดีนั้น ชาวบ้านให้เหตุผลว่าทำให้หมู่บ้านเจริญขึ้น เช่นมีความสะดวกในการคมนาคม มีคนมาตั้งถิ่นฐานเพิ่มขึ้น ลูกหลานได้มีโอกาสเข้าไปศึกษาเล่าเรียน เพราะมีสถานศึกษาอยู่ใกล้ชุมชน ทำให้เกิดความสามัคคีกันระหว่างมหาวิทยาลัยและชาวบ้าน นอกจากนี้ทำให้ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้น (ดูในตารางที่ 55) ส่วนเหตุผลที่ตอบว่าไม่ดีนั้น ชาวบ้านให้เหตุผลว่ามหาวิทยาลัยพายัพไม่เคยมาช่วยเหลืออะไรแก่ชาวบ้าน บางครั้งนักศึกษาที่อยู่หอพักในหมู่บ้านทำความเดือดร้อนให้แก่ชาวบ้าน และทำให้มีผู้คนพลุกพล่าน มีรถมากขึ้น (ดูในตารางที่ 55)

ตารางที่ 54 อัตราส่วนร้อยละแสดงความคิดเห็นต่อการที่มีมหาวิทยาลัยพายัพเข้ามาตั้งอยู่ในใกล้ ๆ ชุมชน จำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่บ้าน	ความเห็นต่อมหาวิทยาลัยพายัพ		
	ดี	ไม่ดี	รวม
บ้านแมคว	100	-	100(100)
บ้านหนองป่าครั่ง	94.4	5.6	100(54)
บ้านมอญ	96.2	3.8	100(53)
รวม	97.6	2.4	100(207)

ตารางที่ 55 อัตราส่วนร้อยละเหตุผลที่ตอบว่าดี และไม่ ดี จำแนกตามหมู่บ้าน

เหตุผลที่ดี	หมู่บ้าน			
	แมควา	หนองป่าครั่ง	บ้านมอญ	รวม
หมู่บ้านเจริญ	51	76.5	58.8	59.4(120)
ลูกหลานจะได้มีโอกาสเข้าไปเรียน	37	13.7	33.4	30.2(61)
เกิดความสามัคคีระหว่าง				
มหาวิทยาลัยและชาวบ้าน	10	7.8	-	4.5(9)
รอบ ๆ หมู่บ้านไม่เปลี่ยว	2	2	7.4	6 (12)
รวม	100(100)	100(51)	100(51)	100(202)
<u>เหตุผลที่ว่ามีดี</u>				
มหาวิทยาลัยไม่เคยมาช่วยอะไร	-	63.6	100(6)	76.5
ทำความเดือดร้อนต่อคนในหมู่บ้าน	-	9.0	-	5.9
ทำให้มีรถมากขึ้น มีคนพลุกพล่าน	-	27.4	-	5.9
รวม	-	100(11)	100(6)	100(17)

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาทั้งสามหมู่บ้านพบว่า ชาวบ้านมีความคิดเห็นที่ดีต่อมหาวิทยาลัย โดยที่หมู่บ้านแมควาไม่มีความเห็นในทางไม่ดีต่อมหาวิทยาลัยเลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้เคยเข้าไปทำกิจกรรมร่วมกับชาวบ้านเมื่อปี พ.ศ.2527 เช่น การให้บริการค่านสุขภาพอนามัยแก่ชาวบ้าน มีนักศึกษาได้เคยเข้าไปสอนภาษาอังกฤษแก่เด็ก ๆ ในหมู่บ้าน ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับหมู่บ้านค่อนข้างดี สำหรับบ้านหนองป่าครั่งและบ้านมอญยังมีความเห็นในค่านไม่ดีต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะเนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยและหมู่บ้านค่อนข้างห่างเหิน มากกว่าบ้านแมควา และ

จากการสัมภาษณ์ Key Informants ได้ทราบความเห็นของชาวบ้านในหนองป่าครั่ง ทั้งในค่าน้ำ และค่าน้ำไม่เค็ม ความเห็นในค่าน้ำ เห็นว่ามหาวิทยาลัยสร้างความเจริญให้ กับหมู่บ้าน ชาวบ้านมีรายได้จากหอพัก ได้จากการขายอาหารให้นักศึกษา ซึ่ง Key Informants ผู้หนึ่งสะท้อนว่า "แม้ว่าชาวบ้านจะไม่ได้มีรายได้โดยตรง แต่เงินนั้นก็ หมุนเวียนในหมู่บ้านเป็นประโยชน์โดยทางอ้อม" ส่วนความเห็นในค่าน้ำไม่เค็ม เห็นว่าในบาง ครั้งนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักส่งเสียงดังรบกวนชาวบ้านในเวลากลางคืน นักศึกษาขับที่ รถจักรยานยนต์โดยไม่ระมัดระวัง และเสียงรถก่อความรำคาญแก่ชาวบ้าน ในหมู่บ้านมอญ ชาวบ้านส่วนใหญ่มีความเห็นที่ดีต่อมหาวิทยาลัย ส่วนความเห็นในค่าน้ำไม่เค็มให้เหตุผลว่า เพราะมหาวิทยาลัยไม่เคยมาช่วยเหลืออะไร

ปัญหาและความต้องการ ของชุมชน

ชาวบ้านที่อยู่ในบริเวณชุมชนที่ศึกษานี้ตอบว่า ไม่มีปัญหาร้อยละ 64.1 ส่วนผู้ที่ ตอบว่ามีปัญหามีเพียงร้อยละ 35.9 และเมื่อจำแนกตามหมู่บ้านจะเห็นว่า ทั้งสามหมู่บ้าน โดยส่วนใหญ่จะบอกว่าไม่มีปัญหา คือบ้านแม่คาวร้อยละ 62.5 บ้านหนองป่าครั่งร้อยละ 78.2 และบ้านมอญร้อยละ 52.7 (ดูในตารางที่ 56) เมื่อพิจารณาประเภทของปัญหา ทั้งสามหมู่บ้านแล้วจะเห็นว่า บ้านหนองป่าครั่งมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องมีน้ำท่วมซึ่งอยู่ในบริเวณ หมู่บ้าน และการระบายน้ำไม่ดี มีถึงร้อยละ 58.4 มีปัญหาเกี่ยวกับความไม่สามัคคีใน หมู่บ้านร้อยละ 25 ส่วนชาวบ้านในบ้านแม่คาวและบ้านมอญตอบว่ามีปัญหาเรื่องถนนหนทางในหมู่บ้านที่เป็นหลุมเป็นบ่อ น้ำท่วมซึ่งในฤดูฝนมีถึงร้อยละ 50 และร้อยละ 61.5 ตามลำดับ ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีเช่นปัญหาเกี่ยวกับการพนัน การศึกษาชาวบ้านไม่ตีพอ ปัญหาขาดแหล่งน้ำในหน้าแล้ง และปัญหาข่าวราคาถูกลง (ดูในตารางที่ 57)

ตารางที่ 56 อัตราร้อยละความคิดเห็นต่อการมีปัญหาในชุมชนจำแนกตามหมู่บ้าน

ความคิดเห็น	หมู่บ้าน			รวม
	แมคาว	หนองป่าครั่ง	บ้านมอญ	
ไม่มีปัญหา	62.5	78.2	52.7	64.1
มีปัญหา	37.5	21.8	47.3	35.9
รวม	46.6(96)	26.7(55)	26.7(55)	100(206)

ตารางที่ 57 อัตราร้อยละประเภทของปัญหาจำแนกตามหมู่บ้าน

ประเภทปัญหา	หมู่บ้าน			รวม
	แมคาว	หนองป่าครั่ง	บ้านมอญ	
น้ำท่วมซังบริเวณบ้าน	13.8	58.4	7.8	18.9
การเล่นการพนัน, ดิเคยา	19.4	-	15.4	14.9
ถนนหนทางในหมู่บ้าน	50	8.3	61.5	47.3
การศึกษายังไม่ดีพอ	2.8	8.3	-	2.7
ขาดแหล่งน้ำในหน้าแล้ง	5.6	-	7.7	5.4
ความไม่สามัคคี	8.4	2.5	3.8	9.5
ชาวราคาคูก	-	-	3.8	1.9
รวม	100(36)	100(12)	100(26)	100(75)

เมื่อถามถึงความต้องการของชาวบ้านว่าต้องการให้หมู่บ้านของ ตนเองมีการปรับปรุงอะไรบ้างนั้น ส่วนใหญ่ชาวบ้านในหมู่บ้านแมคาว และบ้านมอญต้องการให้มีการปรับปรุงถนน และมีถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านกับมหาวิทยาลัยพายัพร้อยละ 41.8 และร้อยละ 85.2 ตามลำดับในหมู่บ้านแมคาว และบ้านหนองป่าครั่งต้องการให้ปรับปรุงไฟฟ้า ติดไฟกิ่งตามซอยเล็ก ๆ ในหมู่บ้านร้อยละ 23.1 และร้อยละ 13.5 ตามลำดับ และในหมู่บ้านหนองป่าครั่งต้องการที่จะปรับปรุงระบบการถ่ายเทน้ำ และการระบายน้ำซึ่งในหมู่บ้านร้อยละ 15.4 ส่วนความต้องการด้านอื่น ๆ มีไม่มากนัก และกระจายตามตารางต่อไปนี้ (ดูในตารางที่ 58)

ตารางที่ 58 อัตราร้อยละความต้องการของชาวบ้านที่จะให้มีการปรับปรุง ด้านต่าง ๆ จำแนกตามหมู่บ้าน

ความต้องการ	หมู่บ้าน			
	แมคาว	หนองป่าครั่ง	บ้านมอญ	รวม
ปรับปรุงถนนลาดยาง, สร้างถนนเชื่อมหมู่บ้านกับมหาวิทยาลัยพายัพ	42.9	9.6	85.2	45.7
ให้มีกิ่งไฟตามซอย	23.1	13.5	-	14.2
ความสะอาดคานสุขาภิบาลแวกตลอดทางระบายน้ำ	7.7	15.4	1.9	8.1
ปรับปรุงคานการศึกษา การฝึกอบรมชาวบ้าน	4.4	5.8	1.9	4.1
ปรับปรุงให้คนในหมู่บ้านในหมู่บ้านมีความสามัคคี	2.2	3.8	-	2.5
ปรับปรุงเหมืองฝาย พัฒนาป่าช้าแล้ว แต่ทางผู้ใหญ่บ้าน และแล้ว แต่มพย. จะจัดให้	5.5	1.9	1.9	3.6
ไม่ต้องการอะไรเพราะที่อยู่แล้ว	11.0	46.2	7.4	19.3
รวม	100(91)	100(52)	100(54)	100(197)

จากการศึกษาถึงความเห็นของชาวบ้านที่มีต่อมหาวิทยาลัยพายัพในด้านการบริการชุมชนนั้นชาวบ้านเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรจะให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. บริการด้านการศึกษาโดยการให้นักศึกษามาช่วยสอนหนังสือเด็ก หรือการมอบทุนการศึกษา แจกอุปกรณ์การศึกษา หรือจัดกิจกรรมอะไรก็ได้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทาง ด้านการศึกษา คิดเป็นร้อยละดังนี้ บ้านแม่คาวร้อยละ 11 บ้านหนองป่าครั่งร้อยละ 3.8 บ้านมอญร้อยละ 11.5

2. การสาธารณสุขและอนามัย ชาวบ้านคิดว่า ควรจัดให้มีการตรวจสุขภาพฟรีช่วยเรื่อง กิจกรรมกองทุนยาในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละดังนี้ บ้านแม่คาวร้อยละ 10 บ้านหนองป่าครั่งร้อยละ 5.7 บ้านมอญร้อยละ 7.6

3. การพัฒนาหมู่บ้าน ชาวบ้านเห็นว่า ควรจะมีการตัดถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านกับมหาวิทยาลัย ขยายถนน บริการ เรื่องการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม(ขยะ) การปรับปรุงเหมือง ฝายกั้นน้ำ คิดเป็นร้อยละดังนี้ บ้านแม่คาวร้อยละ 47 บ้านหนองป่าครั่งร้อยละ 48.0 บ้านมอญร้อยละ 46.1

4. ในมหาวิทยาลัยจัดวิทยากร หรือนักศึกษามาช่วยอบรมและแนะนำสอนอาชีพ แก่กลุ่มแม่บ้าน, สอนพิเศษกลุ่มหนุ่มสาวคนใดก็ได้ หรือแนะนำการเกษตรแก่ชาวบ้าน แนะนำอาชีพและหางานให้ทำ คิดเป็นร้อยละดังนี้ บ้านแม่คาวร้อยละ 5 บ้านหนองป่าครั่งร้อยละ 7.6 บ้านมอญร้อยละ 5.7

5. จัดงานวันเด็กในหมู่บ้าน แยกตามหมู่บ้านดังนี้ บ้านแม่คาวร้อยละ 1 บ้านหนองป่าครั่ง ร้อยละ 1.9 บ้านมอญร้อยละ 1.9 ความเห็นที่ชาวบ้านคิดว่าไม่ต้องการให้มหาวิทยาลัยมาบริการใด ๆ บ้านแม่คาวมีร้อยละ 2 บ้านหนองป่าครั่งร้อยละ 13.5 บ้านมอญร้อยละ 5.7 สำหรับความคิดเห็นอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว เป็นความคิดเห็นที่คล้ายกันเพียงแต่ผู้ตอบบางท่านมีความต้องการมากกว่าหนึ่งอย่าง ซึ่งได้แสดงให้เห็นตามตารางต่อไปนี้ (ดูในตารางที่ 59)

ตารางที่ 59 อัตราร้อยละความเห็นของชาวบ้านที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยบริการชุมชน
จำแนกตามหมู่บ้าน

ประเภทความเห็น	หมู่บ้าน			
	แมควา	หนองป่าครั่ง	บ้านมอญ	รวม
การศึกษา	11	3.8	11.5	9.3(19)
การสาธารณสุข	10	5.7	7.6	8.3(17)
การพัฒนาหมู่บ้าน	47	48.0	46.1	47.1(96)
จัดวิทยากรมาช่วยแนะนำชาวบ้าน แล้วแต่ผู้ใหญ่บ้านและทางมพย.	5	7.6	5.7	5.8(12)
จะจัดให้	9	7.6	9.6	8.9(18)
มาช่วยจัดงานวันเด็ก	1	1.9	1.9	6.3(13)
ไม่ต้องการอะไร	2	13.5	5.7	5.8(12)
การศึกษาและการสาธารณสุข	5	3.8	3.8	4.4(9)
การศึกษาและการพัฒนาหมู่บ้าน	5	1.9	3.8	3.9(8)
การสาธารณสุขและการพัฒนา หมู่บ้าน	3	3.8	1.9	2.9(.6)
การพัฒนาหมู่บ้านและจัดวิทยากร มาแนะนำ	-	-	1.9	.5(1)
การพัฒนาหมู่บ้านและแล้วแต่ ผู้ใหญ่บ้าน	-	1.9	-	.5(1)
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	2	-	-	1.0(2)
รวม	100	100	100	100(204)

5.2 ความคิดเห็นของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเป็นเจ้าของที่ดินและไร่ที่ดินในชุมชน
แมคคว

บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการไร่ที่ดินบริเวณรอบ ๆ มหาวิทยาลัยที่นอกเหนือ
เกษตรกร ไคแกเจ้าของและผู้จัดการหมู่บ้านจัดสรร เจ้าของและผู้จัดการหอพัก และบริเวณ
ผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนรวมทั้งอาจารย์ มหาวิทยาลัยส่วนหนึ่ง จากการศึกษาความคิดเห็นของ
บุคคลดังกล่าวรวม 9 ราย คือเจ้าของหมู่บ้านจัดสรร 1 ราย เจ้าของกิจการหอพัก 3 ราย
ผู้ที่มีบ้านพักอาศัยในบริเวณนี้รวมทั้งอาจารย์มหาวิทยาลัยส่วนหนึ่งด้วย 5 ราย ความคิดเห็น
ที่ได้จากการสัมภาษณ์มีข้อหาพิจารณาอยู่ 2 ประการคือ ประการแรก แรงจูงใจในการ
ประกอบกิจการบ้านจัดสรร กิจการหอพัก ผู้ที่ซื้อที่ดินปลูกบ้านอาศัยในบริเวณนี้ ประการ
ที่สอง ความเห็นของผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนต่อการไร่ที่ดินและแนวโน้มการขยายตัวของชุมชน
แมคคว

ประการแรก : แรงจูงใจในการประกอบกิจการบ้านจัดสรร ที่สำคัญคือต้องการสร้าง
ความเจริญให้แก่ชุมชน ประกอบกันมีความสนใจและต้องการทำกิจการดังกล่าวอยู่แล้ว
เพราะมีพร้อมทั้งที่ดินและมีทุนเพียงพอที่จะประกอบกิจการดังกล่าวได้ ซึ่งทำกิจการเหล่านี้
ไม่ได้สร้างผลกำไรมากนัก เจ้าของหมู่บ้านจัดสรรคนหนึ่งได้สะท้อนแรงจูงใจในการดำเนิน
การว่า "ต้องการให้ชุมชนเจริญ ไม่มีเจตนาเก็งกำไร เพราะมีที่ดินเป็นมรดกอยู่ว่าง ๆ
ก็อยากทำ"

ส่วนผู้ที่ดำเนินกิจการหอพักในบริเวณนี้มีความเห็นสอดคล้องกับเจ้าของกิจการบ้าน
จัดสรรว่า แรงจูงใจที่จัดทำหอพักเพราะต้องการใช้บริเวณนี้เป็นชุมชนเจริญ เนื่องจากมี
มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ เป็นทำเลเหมาะสมที่จะสร้างหอพักบริการนักศึกษา นอกจากนี้ควรจะมี
บริการอื่น ๆ ให้ความสะดวกสบายแก่นักศึกษาเพิ่มขึ้น เจ้าของหอพักทั้งสามรายได้สะท้อน
ความคิดเห็นต่าง ๆ ว่า การทำกิจการหอพักต้องลงทุนสูงแต่ผลตอบแทนกำไรต่ำ เช่น
เจ้าของหอพักรายที่หนึ่ง มีความเห็นว่า "เมื่อมีมหาวิทยาลัยแล้วชุมชนก็ต้องเจริญ นักศึกษา
คงต้องการหอพักใกล้มหาวิทยาลัย และหอพักควรจะมีบริการอื่น ๆ ที่พร้อมทุกอย่างสำหรับ
นักศึกษาด้วย นักศึกษาจะได้ไม่โคกเคี้ยว"

เจ้าของหอพักรายที่สองกล่าวถึงแรงจูงใจในการทำกิจการหอพักว่า "สนใจอยากทำ และอยากอยู่เชียงใหม่ ทำหอพักไม่คิดกำไรอยู่แล้ว เป็นอาชีพสำหรับคนที่อยู่ว่าง ๆ"

เจ้าของหอพักรายที่สามสะท้อนความคิดเห็นต่อการทำกิจการหอพักที่น่าสนใจดังนี้ "แรงจูงใจที่ทำหอพักเพราะมีวัตถุประสงค์ 2 อย่าง คือ 1. พัฒนาหน้ามหาวิทยาลัยให้เป็นชุมชนที่เจริญ 2. เป็นการสนองนโยบายของผู้บริหารที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยที่ต้องการสร้างหอพักอยู่แล้วเหมือนกัน จึงถือว่าเป็นการแบ่งเบาภาระของมหาวิทยาลัยในการสร้างหอพักให้แก่นักศึกษา"

นอกจากนี้เจ้าของหอพักรายที่สามได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า "การสร้างหอพักมีขั้นตอนมากต้องจดทะเบียนกับกรมประชาสงเคราะห์ และการสร้างหอพักเป็นการสงเคราะห์ไม่ใช่ธุรกิจพาณิชย์ หอพักก็เหมือนเป็นบ้านแห่งที่สองของนักศึกษา การมีหอพักใกล้ ๆ มหาวิทยาลัย ผู้ปกครองเห็นก็ไม่ต้องห่วง เพราะอยู่ใกล้ที่เรียน"

ส่วนแรงจูงใจของผู้ที่มาซื้อที่ดินปลูกบ้านอาศัยในบริเวณนี้ ต่างให้เหตุผลว่า สาเหตุที่ซื้อที่ดินบริเวณนี้เนื่องจาก ในระยะเวลานั้นคือประมาณปี พ.ศ.2518-2520 ราคาที่ดินถูกมาก ประกอบกับการพัฒนาของวิทยาลัยพายัพในสมัยนั้นจะมีการขยายวิทยาเขตใหม่มาอยู่บริเวณชุมชนแม่คาว ส่วนเหตุผลอื่นที่ซื้อที่ดินเพราะว่า ต้องการมีที่ดินเป็นของตนเอง และทำงานที่มหาวิทยาลัยพายัพจึงต้องการปลูกบ้านอาศัยใกล้ที่ทำงาน

ประการที่สอง : ความคิดเห็นของผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนต่อการใช้ที่ดิน และแนวโน้มการขยายตัวของชุมชนแม่คาว ผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณนี้มีความเห็นว่า เรื่องการใช้ที่ดินเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่จะปลูกสร้างอะไรก็ได้ ความเห็นอื่น ๆ มีประเด็นน่าพิจารณา ดังนี้คือ

1. ความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยซึ่งเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยส่วนหนึ่ง มีความเห็นว่าการใช้ที่ดินบริเวณนี้ผิดวัตถุประสงค์เดิม กล่าวคือวัตถุประสงค์เดิมของที่ดินบริเวณนี้ สโมสรอาจารย์วิทยาลัยพายัพ เมื่อปี พ.ศ. 2518 ต้องการจัดสรรให้เป็นที่พักอาศัยของอาจารย์เท่านั้น ต่อมาภายหลังก็เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง และอาจารย์ได้ ขายที่ดินต่อไปให้แก่คนภายนอกมากขึ้น ทำให้การใช้ที่ดินเพื่อกิจการอื่น เริ่มปรากฏขึ้นโดยไม่สามารถควบคุมได้ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 เป็นต้นมา

2. ความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยที่เป็นชาวบ้านและอาจารย์ มีความเห็นว่า การที่มีมหาวิทยาลัยพายัพมาตั้งทำให้ชุมชนเจริญ มีความสะดวกและปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่มีเอกชนมาลงทุนทำกิจการหอพักบริเวณนี้ ทำให้มีผู้อยู่อาศัยมากขึ้น และมีร้านค้าบริการต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีก ความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยทั้งหมดที่มีต่อการสร้างหอพักในบริเวณนี้ เป็นเรื่องที่น่าสนใจเพราะว่า การขยายตัวของหอพักมีมากขึ้นเรื่อย ๆ มีผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยในชุมชนโดยตรง ผู้อยู่อาศัยให้ทัศนะแตกต่างกันไปทั้งเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย กล่าวคือ เห็นด้วยที่มีหอพักในบริเวณนี้ แต่ก็ควรที่จะกำหนดขอบเขตแยกส่วนให้ห่างจากที่พักอาศัย และเจ้าของหอพักควรจะได้มีการควบคุมมิให้ส่งเสียง ดังรบกวน รำคาญ แก่ชาวบ้าน เพื่อนบ้านใกล้เคียง ผู้อยู่อาศัยรายหนึ่งสะท้อนว่า "การมีหอพักนั้นดีสำหรับนักศึกษามาก แต่หอพักต้องมีการควบคุมที่ดีพอด้วย"

ผู้อยู่อาศัยอีกรายหนึ่งกล่าวว่า "การมีหอพักนั้นเห็นด้วย เรื่องการสร้างหอพักควรจะให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมด้วย ส่งเสริมให้ชาวบ้านมีรายได้ ถ้าเป็นเอกชนมาลงทุนด้วย ก็ควรสนับสนุนเป็นการพัฒนาชุมชน แต่จะต้องควบคุมให้นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบ และต้องคำนึงถึงผลกระทบของหอพักที่มีต่อสภาพแวดล้อมชุมชน โดยเฉพาะการก่อกวนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัย"

ในส่วนที่ไม่เห็นด้วย ก็กับการมีหอพักในบริเวณนี้ เพราะการมีหอพักมากขึ้นทำให้สถานที่พักอาศัยไม่สงบ เนื่องจากหอพักไม่มีการควบคุม ขาดระเบียบ ก่อให้เกิดความรำคาญ เกิดเสียงดังของนักศึกษา และเสียงรถเข้าออกในเวลากลางคืน ผู้อยู่อาศัยรายหนึ่ง

โค้สะท้อนความเห็นว่ "ไม่เห็นคว่ที่จะมีหอพักบริเวณนี้ ทำให้อู้อาศัยขาดความเป็นส่วนตัว และหอพักบริเวณนี้้นักศึกษามีอิสระมาก ชาติระเปียบวินัย ไม่สามารถควบคุมได้ บางครั้งบ้านพักอาศัยต้องการความสงบและความเป็นส่วนตัว"

3. ความเห็นต่อแนวโน้มของการขยายตัวของชุมชนแมคคว มีผู้ให้ความเห็นแตกต่างกัน ในส่วนผู้ที่มีการหอพัก บ้านจัดสรร มองเห็นว่าในบริเวณนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น และเป็นทำเลที่เหมาะสมในการจัดสร้างหอพักให้นักศึกษา แต่แนวโน้มการขยายตัวทางธุรกิจใลักษณะของการสร้างศูนย์กลาง การค้า ไม่เหมาะสมที่จะลงทุน เพราะทำเลของบริเวณชุมชนแมคควเป็นชุมชนขนาดเล็ก อู้อาศัยในชุมชนสามารถเดินทางติดต่อกันในเมืองโค้สะดวกกว่า และการขยายตัวของชุมชนจะออกไปเส้นทางอำเภอสันกำแพง และอำเภอสันทรายมากกว่า

ส่วนความเห็นของอู้อาศัยในชุมชนต่างเห็นสอดคล้องกันว่ ชุมชนแมควมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงมากขึ้น โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของหอพักในอนาคต การมีร้านค้าขึ้นอยู่ทั่วไป ใกล้เคียง ๆ หอพัก แต่ไม่น่าจะเป็นร้านค้าใหญ่ และศูนย์การค้ายังไม่่าจะเกิดขึ้นในระยะเวลานี้ใกล้นี้ สำหรับความเห็นเกี่ยวกับการใช้ที่ดินหลาย ๆ รูปแบบในบริเวณนี้ อู้อาศัยไม่เห็นคว่กับการที่จะมีการใช้ที่ดินเพื่อเป็นโรงงานอุตสาหกรรม และศูนย์การค้าขนาดใหญ่ เพราะว่จะทำให้มีความวุ่นวายมากขึ้น บริเวณนี้ไม่สงบไม่เหมาะสมที่จะเป็นที่พักอาศัย แต่มีอู้อาศัยรายหนึ่งสะท้อนความเห็นที่ต่างออกไปว่ ควรมีการจำกัดเขตเพื่อใสภาพการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม ว่ส่วนไหนควรจะเป็นเขตอุตสาหกรรมได้ ส่วนไหนจะเป็นที่อู้อาศัย ก็ไม่น่าจะทำให้วุ่นวาย" และอู้อาศัยรายนี้ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในอนาคตว่อาจส่งผลกระทบต่อชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรได้ คือการขยายตัวของชุมชนมีโรงงานอุตสาหกรรม หรือศูนย์การค้าอาจจะเป็นการบุกรุกชาวบ้านทางอ้อม แมว่ชาวบ้านจะเต็มใจขายที่ดินก็ตาม